

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ὁγδοῦς

Συνδρομὴ ἑτησία : Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 20. — Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτησιαί. — Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως : Ὁδὸς Σταδίου, 6.

23 Δεκεμβρίου 1879

Σφραγὶς τῆς πόλ(εως) καὶ ἐπαρχ(ίας)

ΑΡΓΟΥΣ

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

ΚΙΝΕΖΟΥ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ

Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου.

Συνέχεια τῆς σελ. 785.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

Ὅπου ὁ Κιν-Φὸ σπουδαίως προτείνει ὅ,τι σπουδαίως ἀποδέχεται ὁ Βάγγ.

Ὁ φιλόσοφος δὲν εἶχεν ἔτι κατακλιθῆ. Ἐξηπλωμένος ἐπὶ ἀνακλίντρου, ἀνεγίνωσκε τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Πεκίνου, καὶ συναφροῦτο ἐνίοτε, ὁσάκις ἡ ἐφημερίς ἀπέτεινεν ἔπαινον τινα πρὸς τὴν βασιλευσσαν δυναστείαν τῶν Τσίγγ.

Ὁ Κιν-Φὸ ὄθησε τὴν θύραν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον, καὶ πεσὼν ἐπὶ τινος κλιντῆρος, εἶπεν εὐθύς χωρὶς προομιῶν :

— Βάγγ, ἔρχομαι νὰ σοῦ ζητήσω μίαν ἐκδούλευσιν.

— Ὅσας θέλεις ! ἀπήντησεν ὁ φιλόσοφος, ἀφίνων τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα. Λέγε, υἱέ μου ! ὁμιλεῖ ἀφόβως, καὶ εἶμαι πρόθυμος εἰς ὅ,τι δήποτε θέλῃς.

— Ἡ ἐκδούλευσις τὴν ὁποίαν περιμένω, ὑπέλαθεν ὁ Κιν-Φὸ, εἶνε ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἀπαξ μόνον δύναται νὰ προσφέρῃ φίλος εἰς φίλον. Κάμε μου αὐτήν, καὶ τίποτε ἄλλο δὲν σοῦ ζητῶ σοῦ προσθέτω μάλιστα, ὅτι οὐδ' εὐχαριστήσεις πρέπει νὰ περιμένῃς ἐκ μέρους μου.

— Ὁ εὐφύστερος ἐξηγητῆς τῶν ἀνεξηγητῶν δὲν θὰ κατάρθωνε νὰ σ' ἐνοήσῃ περὶ τίνος πρόκειται ;

— Βάγγ, ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φὸ, εἶμαι οἰκονομικῶς κατεστραμμένος.

— Ἄ ! ἄ ! εἶπεν ὁ φιλόσοφος, ὡς μανθάνων εὐχάριστόν τι μᾶλλον ἢ δυσάρεστον.

— Ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν εὔρον, ὅτε ἐπεστρέψαμεν ἀπὸ τὴν Καντῶνα, μοῦ ἀνήγγελλεν ἔτι ἡ Κεντρικὴ Καλιφορνικὴ Τράπεζα ἐπτώχευσεν. Ἐκτὸς αὐτοῦ τοῦ γιάμεν καὶ χιλίων περὶπου ταλλήρων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ μ' ἐπαρκέσωσι δι' ἓνα δύο μῆνας, τίποτε πλέον δὲν μοῦ μένει.

— Ὅστε, ἠρώτησεν ὁ Βάγγ, ἀφοῦ ἀτενῶς ἐθεώρησε τὸν μαθητὴν του, δὲν ὁμιλεῖ πλέον ὁ πλούσιος Κιν-Φὸ ;

— Σοῦ ὁμιλεῖ ὁ πτωχὸς Κιν-Φὸ, τὸν ὁποῖον ὅμως διόλου δὲν τρομάζει ἡ πτωχεία.

— Καλὴ ἀπάντησις, υἱέ μου, εἶπεν ὁ φιλόσοφος ἐγειρόμενος. Δὲν ἔχασα λοιπὸν τὸν καιρὸν μου καὶ τοὺς κόπους μου διδάσκων εἰς σέ τὴν φρόνησιν. Μέχρι τοῦδε ἔζησες ζῶν φυτοῦ, χωρὶς αἰσθησίν, χωρὶς πάθη, χωρὶς ἀγῶνα. Τώρα θὰ ζήσῃς ζῶν ἀνδρός· τὸ μέλλον μετεβλήθη. Ἀδιάφορον, εἶπεν ὁ Κομφούκιος καὶ τὸ Ταλουμὸδ κατόπιν του· συμβαίνουν πάντοτε ὀλιγώτεροι δυστυχίαί παρ' ὅσας φοβοῦμεθα. Θὰ κερδαίνωμεν λοιπὸν τώρα διὰ τοῦ κόπου μας τὸ καθημερινόν μας ὄρυζιον ! Τὸ Νουν-Σουμ τὸ λέγει : «Εἰς τὴν ζῶν ὑπάρχουν ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις ! Ὁ τροχὸς τῆς τύχης στρέφεται ἀδιακόπως· καὶ ἡ αὔρα τῆς ἀνοίξεως εἶνε μεταβλητή. Πλούσιος ἢ πτωχός, προσπάθει νὰ ἐκπληροῖς τὸ καθήκόν σου ! Πηγαίνωμεν.

Καὶ πράγματι ὁ Βάγγ, ὡς πρακτικὸς φιλόσοφος, ἠτοιμάσθη νὰ καταλίπη τὸν πλούσιον οἶκον.

Ἄλλ' ὁ Κιν-Φὸ τὸν ἐκοράτησεν.

— Εἶπα, ἐπανελάθεν, ὅτι ἡ πτωχεία δὲν με τρομάζει, διότι ἀπόφασιν ἔχω νὰ μὴ τὴν ὑποσῶ.

— Ἄ ! ἐφώνησεν ὁ Βάγγ, θέλεις λοιπὸν ...

— Ν' ἀποθάνω !

— Ν' ἀποθάνῃς ! ἀπήντησεν ἡσύχως ὁ φιλόσοφος. Ὅστις ἔχει ἀπόφασιν ν' ἀφήσῃ τὴν ζῶν, δὲν τὸ λέγει εἰς κανένα.

— Θὰ εἶχα ἤδη ἀποθάνει, ὑπέλαθεν ὁ Κιν-Φὸ, ἤρμεος ὡς ὁ φιλόσοφος, ἀν δὲν ἤθελον ὁ θάνατός μου νὰ μοῦ προξενήσῃ τοῦλάχιστον πρῶτην τιὰ καὶ τελευταίαν συγκλίνησιν. Καθ' ἣν στιγμὴν ὅμως ἐμελλον νὰ καταπίω ἓνα τῶν κόκκων ἐκείνων τοῦ ὀπίου, τοὺς ὁποίους γνωρίζεις, ἡ καρδιά μου ἔπαλλε τόσον ὀλίγον, ὥστ' ἐπέταξα τὸ δηλητήριον καὶ ἤλθον νὰ σ' εὔρω !